

## Motion till riksdagen 2005/06: MJ406

av **Viviann Gerdin och Rigmor Stenmark (c)**

# Rätten att försvara sina djur mot angrepp

## Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att djurägare ges rätt att försvara sin boskap och sina husdjur både i och utanför stängslat område.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att djurägarna skall kompenseras fullt ut för merkostnader beroende på rovdjurens attacker och dödande.

## Motivering

Den svenska rovdjurspolitiken har medfört stora bekymmer för människor som lever i områden där vargrevir uppstår. Dagens bestämmelser som reglerar den enskildes rätt till skydds jakt utan föregående beslut i syfte att skydda sin boskap och sina husdjur fungerar mycket dåligt. Paragraf 28, en gummi-paragraf, har visat sig få förödande konsekvenser för jordbrukare och jägare som i realiteten förlorat rätten att försvara sina djur. Nuvarande svårtolkade lag är en ständig grogrund för konflikter mellan olika intressen. Paragraf 28 är ett bekymmer för djurägarna, men även ett stort bekymmer för domstolarna eftersom ingen vet hur paragrafen egentligen ska tillämpas! Detta visar också domarna i Gräso- och Dals-Edsmålen.

Regeringen avser nu att göra en liten justering genom att tillåta djurägare att försvara sina djur mot varg angrepp, men då bara om djuren befinner sig inom hägn. Ett steg i rätt riktning för djurägare som låter sina djur beta i skogen, eller en jakthund som angrips av varg så ska det även fortsättningsvis vara brottsligt att skydda sina djur. Detta strider mot djurskyddslagen 2 § samt brottsbalken 16 kap. 13 §.

Att människor blir dömda för grova brott enligt 28 § jaktförordningen, trots att domstolarna är osäkra på hur de ska tolka lagen uppvisar brister i rättssystemet. Detta styrks av HD som i en dom kritiserat det svårtolkade

**Fel! Okänt namn på**

regelverket. Att regeringen inte tagit detta på allvar och agerat är svårbegripligt. I stället verkar regeringen för att statuera avskräckande exempel genom att fortsatt hävda att vargen är fridlyst. Punkt.

De återkommande vargangreppen på kor, får och hästar har i alla fall medfört att Naturvårdsverket och Världsnaturfonden inser problematiken och vill ha en förändring av reglerna för skyddsjakt. De tillsammans med många andra grupper inser att besluten i riksdagen måste vara förankrade och accepterade av dem som berörs, annars blir det ohållbart.

Att stängsla in boskapen för att förhindra vargangrepp har inte varit lösningen, erfarenheterna visar att vargen tar sig in trots stängsel. Med varg i närheten av betande djur krymper även betesmarkerna på grund av att tillsynen av djuren blir för kostsam när tillsynen blir omfattande och ska ske på långa avstånd från fastigheten. De ekonomiska ersättningarna för jordbrukarnas extra kostnader för vargarnas intrång täcker inte de verkliga kostnaderna. Fortfarande förväntas bönderna bära kostnaderna själva för att under flera dagar leta efter sina skrämda djur och försöka samla och driva in dem efter att vargen skrämt i väg dem. Detta kan pågå i dagar och medför inkomstbortfall för ägaren. Att uppmana till s.k. skrämrelåtgärder vid åsynen av varg i förekommande syfte fungerar dåligt eftersom alla vargar inte uppvisar ett skyggt beteende.

Andra konsekvenser av en ökande vargstam är att vargens tillväxt sker på bekostnad av andra arter. Den biologiska mångfalden dvs. balansen mellan rovdjuren och övriga djur som älg, rådjur, hare m.fl. bör också uppmärksammas. I Värmland har vi en minskad älgstam sedan 1999.

Stockholm den 30 september 2005

*Viviann Gerdin (c)*

*Rigmor Stenmark (c)*